

इत्येवं कथितं ब्रह्मन् । कवचं परमाद्भुतम् ।
 कृष्णं कृपया दत्तं श्रुतेनैव पुरा भया ॥
 शुभेन सह संधामि निर्लेषे घोरदाहणे ।
 गगनस्थितो यः सद्यः प्राप्तिमात्रेण शक्तिः ॥
 कवचस्य प्रसादेन धरण्यां पतितो मृतः ।
 पूर्व्वे वर्षगतं खे च कृत्वा युष्मं भयावहम् ॥
 मृते शुभे च गोविन्दः कृपाशुगमने स्थितः ।
 मातृवत् कवचं दत्त्वा गोलोकं स जगाम च ॥
 कल्याणरक्ष हृत्तान्तं कृपया कथितं मुने ।
 आभ्यां तथ भयं नास्ति कवचस्य प्रभावतः ॥
 कोटिभ्यः कोटिभ्यो नष्टा भया दृष्टाश्च सर्व्वभ्यः ।
 पञ्चद्वारिणां साहं कल्पे कल्पे स्थिरा सदा ॥
 इत्युक्त्वा कवचं दत्त्वा सान्त्वयन् चकार ह ।
 निःशङ्को नाभिकमले तस्मै स कमलोद्भवः ॥
 सुवर्णगुटिकायास्तु कृत्वा कवचं परम् ।
 कण्ठे वा दक्षिणे वाही बभूवायुतः सुधीः सदा ।
 विषाम्निजलशुभ्यो भयं तस्य न विद्यते ।
 जले स्थले चान्तरीक्षे निद्रायाम् रक्षतीश्वरः ॥
 संधामि वक्ष्यपाते च विपत्तौ प्राचसद्गटे ।
 कवचस्मरणादेव सद्यो निःशङ्कतां व्रजेत् ॥
 बहुदं कवचं कण्ठे शहरस्त्रिपुरं पुरा ।
 जवान् लोलामात्रेण दुरन्तमसुरेश्वरम् ॥
 बहुदं कवचं काशी रत्नबीजं चछाद सा ।
 सहस्रशीर्षा हृत्वे दं विष्णुं धत्ते तिलं यथा ॥
 पावां सनत्कुमारश्च धर्मः साक्षी च कर्मणाम् ।
 कवचस्य प्रसादेन सर्व्वत्र जयिनी वयम् ॥
 न्यस्य मन्दशिशोः कण्ठे जगाम कवचं हिजः ।
 आत्मनः कवचं कण्ठे दधार च हरिः स्वयम् ॥
 प्रभावं कथितं सर्व्वं कवचस्य हरिस्तथा ।
 अनन्तस्याश्च तत्त्वे प्रभावमतुलं मुने । ॥
 इति ब्रह्मवैवर्ते श्रीकृष्णजम्बवन् १२ अध्यायः ॥
 सर्व्वला, स्त्री, (सर्व्वं लातीति । ला + कः टाप्) ।
 तोमरः । इत्यमरः । २ । ८ । ८३ ॥
 सर्व्वलिङ्गी, [न] पुं, (सर्व्वेषां वर्णाश्रमाणां लिङ्गं
 चिह्नमस्त्वयेति । इनिः ।) पाषण्डः । इत्य-
 मरः ॥ इ वेदविरुद्धाचारेषु सर्व्ववर्णचिह्नधारिषु
 बौद्धपणकादिषु । पापं संवन्ति ददति
 पाषण्डाः मनोपादित्वात् साधुत्वं मूर्खमध्यो-
 ऽयम् । सर्व्वेषां वर्णाश्रमाणां किञ्चित् किञ्चित्
 लिङ्गमस्यैवामिति । इन् । इति भरतः ॥
 सकलचिह्नधारिणि, त्रि ॥
 सर्व्वलो, स्त्री, (सर्व्वं लातीति । ला + कः । गौरा-
 दित्वात् ङीप् ।) तोमरः । इति शब्दरत्ना-
 वली ॥
 सर्व्वलोहः, पुं, (सर्व्वं लोहो यस्य ।) लौहमय-
 बाणः । यथा,—
 “प्रक्षेपेनः सर्व्वलोहो नाराच एवमेष सः ।”
 इति हेमचन्द्रः ॥
 सकलधातुश्च ॥
 सर्व्ववर्णिका, स्त्री, (सर्व्वं वर्णयतीति । वर्ण + क्तु-
 टाप् भूत इत्यम् ।) गम्भीरीह्वः । इति
 जटाधरः ॥

सर्व्ववत्तभा, स्त्री, (सर्व्वेषां वत्तभा ।) असती
 नारी । इति धरणिः । इति केचित् ॥ सकल-
 प्रिये, त्रि ॥
 सर्व्ववित्, पुं, (सर्व्वं वेत्तीति । विद् + क्तिप् ।)
 परमेश्वरः । यथा,—
 “यः सर्व्वज्ञः सर्व्वविद्य यस्य ज्ञानमयं तपः ।
 तस्मादेतत् ब्रह्मनाम रूपमनञ्ज जायते ॥”
 इति मुष्ककोपनिषत् । १ । १ । ८ ।
 सर्व्वज्ञे, त्रि ॥
 सर्व्ववेदः, पुं, (सर्व्ववेदानधीते इति । “कतृक्यादि-
 सूत्रान्तात् ठक् ।” ४ । २ । ६० । इति ठक् ।
 “सर्व्ववेदेः सादेव तुल्यत्वः ।” इति लुक् ।)
 सर्व्ववेदार्थ्यता ब्राह्मणः । इति केचित् ॥
 सर्व्वज्ञे, त्रि ॥
 सर्व्ववेदाः, [म] पुं, (सर्व्वं धनं वेदयति निवेदयति
 ऋत्विग्व्य इति । विद् + णिप् + प्रसुन् ।)
 सर्व्वस्वदक्षिणयोगी येनेष्टः सः । इत्यमरः ॥
 सर्व्वस्वं दक्षिणा यत्र स सर्व्वस्वदक्षिणो विष्मन्नि-
 बामयागः स येनेष्टः सम्पादितः स सर्व्ववेदा-
 उच्यते । सर्व्वं स्वं वेदयति लभयति ऋत्विजे
 इति सर्व्ववेदाः विद ऋत्विग्वि ज्ञानात् वाचु-
 सिति चस् । इति भरतः ॥
 सर्व्ववेद्यो, [न] पुं, (सर्व्वेषां वेद्योऽस्यास्तीति ।
 इनिः ।) नटः । इति । हेमचन्द्रः ॥ सकलवैश-
 धारिणि, त्रि ॥
 सर्व्वशान्तिहृत्, पुं, (सर्व्वशान्तिं करोतीति । हृ +
 क्तिप् ।) भरतराजः । स तु शकुन्तलापुत्रः ।
 इति शब्दरत्नावली ॥ सकलशमकारके, त्रि ॥
 सर्व्वसङ्गतः, पुं, (सर्व्वं सङ्गतमस्येति ।) पट्टिका-
 धान्यम् । इति शब्दचन्द्रिका ॥ सकलसङ्गति-
 युक्ते, त्रि ॥
 सर्व्वसंसर्गलवनं, स्त्री, (सर्व्वसंसर्गं जातं लव-
 णम् ।) शौवरकम् । इति राजनिर्घण्टः ॥
 सर्व्वसज्जनार्थकः, पुं, (सर्व्वेषां सज्जनस्य प्रयो-
 यतः ।) चतुरङ्गसैन्यसनाहः । तत्पर्यायः ।
 सर्व्वभिसारः २ सर्व्वोचः ३ । इत्यमरः ॥ सर्व्व-
 सज्जनं प्रयोऽभिधेयमस्य । सर्व्वरभिसियते-
 ऽभिमुखं गम्यतेऽनेन सर्व्वभिसारः करणे चञ् ।
 सर्व्वेषां शोचो हृन्मन् सर्व्वोचः । इति भरतः ॥
 सर्व्वसनाहः, पुं, (सर्व्वेषां सनाहो यत्र ।) सर्व्वाला-
 इति हलायुधः ॥ सर्व्वसज्जनश्च ॥
 सर्व्वसहः, पुं, (सर्व्वं सहते इति । सह + क्तु-
 गुगुलुः । इति रत्नमाला ॥ सकलसहिष्णो,
 त्रि ॥ (यथा, भागवते । ८ । ५ । ८ ।
 “स त्वं जगन्नाथस्त्वत्प्रसादये
 निरूपितः सर्व्वसहो गदाभृता ॥”)
 सर्व्वसिद्धिः, पुं, (सर्व्वेषां सिद्धिरस्मात् ।) शौफलः ।
 इति शब्दचन्द्रिका ॥ सकलसाधनश्च ॥
 सर्व्वस्वः, स्त्री, (सर्व्वं स्वम् ।) ससुदायधनम् यथा,
 “गुरवे दक्षिणां दद्यात् प्रत्यक्षाय शिवात्मने ।
 सर्व्वस्वं वा तदर्हं वा तदर्हं वा तदाश्रया ॥”
 इति तन्त्रसारः ॥

सर्व्वस्त्री, [न] पुं, वर्षसहस्रविशेषः । स तु
 गोपकन्यायां नापिताज्जातः । इति ब्रह्मवैवर्ते
 ब्रह्मण्ये १० अध्यायः ॥ (सकलधनविशिष्टे,
 त्रि ॥
 सर्व्वहितं, स्त्री, (सर्व्वस्मिन् हितम् ।) मरिचम् ।
 इति राजनिर्घण्टः ॥ सकलहितकारके, त्रि ॥
 सर्व्वार्द्धः, स्त्री, (सर्व्वं अर्द्धम् ।) सकलावयवः ।
 यथा,—
 “पादौ रक्षतु मे केतुः सर्व्वार्द्धं मे नवग्रहाः ।
 आपादमस्तकश्चैव सर्व्ववित्तविनाशकः ॥”
 इति उन्मीकान्तने नवग्रहकवचम् ॥
 (पुं, महादेवः । इति महाभारतम् । १३ ।
 १७ । ३१ ॥)
 सर्व्वार्द्धसुन्दरसः, पुं, (सर्व्वस्मिन् पङ्के सुन्दरः ।
 स एव रसः ।) शौषधविशेषः । यथा,—
 “रसगन्धकतुल्यांशो द्वौ भागौ टङ्गवत्तय च ।
 मौक्तिकं विट्ठमं शङ्खमवनीय समाश्रतः ॥
 हेमभस्माहंभागश्च सर्व्वं खल्वे निधापयेत् ।
 निम्बुद्रवस्य योगेन पिष्टिकां कारयेद्विषकम् ॥
 पश्चात् गजपुटं दद्यात् शीतलञ्च ससुहरेत् ।
 हेमभस्मसमं तीक्ष्णं तीक्ष्णार्हो द्रवदो मतः ॥
 एकीकृत्य समस्तानि सूक्ष्मवर्णानि कारयेत् ।
 ततः पूजां प्रकुर्व्वीत भक्षयेत् दिवसे शुभे ॥
 सर्व्वार्द्धसुन्दरो ह्येष रोगराजनिज्जन्तनः ।
 वातपित्तज्वरे घोरैः सन्निपाते सुदारुणे ॥
 अर्थसूक्ष्मं पञ्चशीरोगे मेहे गुल्मे भगन्दरे ।
 निहन्ति वातजानूमान् शैफिकांश्च विशेषतः ॥
 पिप्पलीमधुसंयुक्तं हृत्युक्तमयापि वा ।
 भक्षयेत् पर्णखण्डेन सितया चार्द्रकेण वा ॥
 गुडं चोत्तमसहितं प्रमेहे च विशेषतः ।
 रसगन्धकप्रोक्तः सिद्धयोगो रसोत्तमः ।
 राजिकाहिङ्गुतैलाञ्च लवणानि विषर्जयेत् ॥”
 सर्व्वार्द्धसुन्दरसः । इति भैषज्यरत्नावली ॥
 (यथा च ।
 “रसगन्धकयोः कर्षं घाघ्रमेकं सुशोषितम् ।
 ततः कज्जलिकां कृत्वा मृदुपाकेन साधयेत् ॥
 जातीफलं तथा कोषं लवणारिष्टपत्रके ।
 सिन्धुवारदलञ्चैव पलावीजं तथैव च ॥
 एवाञ्च कर्षमात्रेण तोयेनाय विमर्शयेत् ।
 सुक्ताग्रे पुनः स्वायं पुटपाकेन साधयेत् ॥
 घनपङ्के बहिर्लिङ्गा पुटमध्ये निधापयेत् ।
 गुग्गाटकप्रमाणेन प्रत्यङ् भक्षयेत्ततः ॥
 एतत् प्रोक्तं कुमारानां रक्षणाय मङ्गीषधम् ।
 ज्वरघ्नं दौषघ्नञ्चैव बलवर्धनप्रसाधनम् ॥
 दुर्व्वारं शङ्खशीरोरं जयत्येव प्रवाहिकाम् ।
 सुतिकाञ्च जयेदतद्रक्तार्शी रक्तसम्भवम् ॥
 पिशाचा दानवा दैत्या बालानां विघ्नकारकाः
 यत्रौषधवरसिद्धे तत्र लोमां न यान्ति ते ॥
 बालानां गदयुक्तानां स्त्रीणाञ्चैव विशेषतः ।
 महागन्धकमेतत् सर्व्वव्याधिनिघ्नदम् ॥
 विना पाकेन सर्व्वार्द्धसुन्दरोऽयं प्रकीर्तितः ॥”
 इति वैद्यकरसुन्दरसंघट्टेऽतिसाराधिकारे ॥)